

Llegenda del castell

Cubelles

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: Castell de Cubelles
Alçada: 16

Coordenades:

Latitud: 41.20786
Longitud: 1.67248
UTM Est (X): 388704
UTM Nord (Y): 4562681

Classificació

Número de fitxa 08074 - 136
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Modern Contemporani
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Xavier Esteve i Gràcia
Data de registre de la fitxa: dv., 31/05/2019 - 02:00

Descripció

Conten que de tots els castells de la comarca del Penedès, el de Calafell va ser l'últim i el més difícil de conquerir. Era notícia que aquesta vigorosa resistència es devia a que fins dalt de la fortalesa hi arribava un túnel secret que venia a sortir molt a prop de la mar, a l'indret que avui anomenem les Teixoneres. Per aquest túnel, els habitants del castell, s'aprovisionaven d'aigua i tota mena d'aliments que per mar, i de nit, els hi feien arribar des de Tamarit i Altafulla. El senyor de Cubelles va prometre una gran recompensa a

qualsevol que li facilités l'entrada a la fortalesa o li portés el cap del valí del castell. Però els dies passaven i ningú podia satisfer aquell desig i els pocs que ho intentaren hi perderen la vida. Vet aquí, però, que prop de l'església de Sant Cristòfol, construïda pels habitants de Cubelles, hi vivia un rodamón anomenat Garneu. L'individu, malcarat i taciturn, vivia ben apartat de tothom. Però un dia que s'havia arribat al castell de Cubelles per vendre el peix que havia pescat, va assabentar-se de la recompensa oferta del senyor del castell.

El rodamón, nedador admirable, tenia per costum anar a nedar de nit i en alguna ocasió havia vist el valí de Calafell, afeccionat com ell als banys nocturns al mar prop de la sortida del passadís secret. Una nit Garneu, disfressat de dona, va apropar-se a la comitiva del valí que s'estava a la platja. La guàrdia, amatent, va detenir-lo de seguit que van veure'l. Però el valí, home sensual i faldiller, en saber que era una dona, va voler que la deixessin arribar fins ell. Descuit que Garneu aprofità per clavar-li una llarga i fatal daga al cor. I sense esperar cap reacció, saltà a l'aigua capbussant-se entre les onades. La cort del valí, tement que es tractés d'una emboscada fugí cap el túnel, deixant al mort abandonat a la riba. Garneu aprofità l'ocasió per sortir de l'aigua, tallar el cap al valí i amb la testa penjada a la cintura, tornà a la mar. L'endemà va portar el seu trofeu al castell de Cubelles, on va ser recompensat. I així, mort el valí, i sense cabdill que els dirigís, el castell de Calafell va poder ser pres per les hosts cristianes, que ja abans havien pres els altres castells del Penedès.

Bibliografia

MOYA, B. (2017) Olèrdulae. Els contes del Penedès (de mar a terra endins). Vilanova i la Geltrú: Ed. El Cep i la Nansa